

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1PP/78/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118010647
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3118010647.5

Uznesenie

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Michalom Frátrikom v trestnej veci odsúdeného R. X., narodený XX. marca XXXX v Z., bytom D., P. XXX/XXX, na verejnom zasadnutí konanom 26. septembra 2019 v Trenčíne rozhodujúc o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, takto

rozhodol:

Podľa § 415 odsek 1 Trestného poriadku s použitím § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona návrh odsúdeného R. X., narodeného XX. marca XXXX na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, z a m i e t a .

odôvodnenie:

04.05.2018 bola Okresnému súdu Trenčín doručená žiadosť odsúdeného R. X. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. V žiadosti odsúdený uviedol, že si uvedomil nesprávnosť svojich predchádzajúcich krokov, pochopil nesprávnosť svojich protiprávných konaní a prehodnotil spôsob svojho doterajšieho života. Doterajším výkonom tohto trestu pochopil, že nie je jeho cieľom páchanie ďalšej protiprávnej činnosti, nemá v budúcnosti tendenciu sa akýmkoľvek spôsobom podieľať na páchaní trestnej činnosti a následne stráviť svoj život za múrmi väznice. V prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody z „voľnej nohy“ by pokračoval vo vedení plnohodnotného života spolu so svojou rodinou, u ktorej má pevné zázemie. Rodina mu je oporou a garantom, na slušný život, ktorý aj teraz vedie. Stará sa o svojho syna F., nakoľko matka sa o neho nevedela dostatočne postarať. Syn bol u matky a matka nedohliadala na jeho školskú dochádzku, mal vymeškané hodiny na vyučovaní, o čom nevedel. Napriek tomu bol odsúdený terajším Rozsudkom Okresného súdu v Leviciach pre prečin ohrozovania mravnej výchovy. Žiaľ si je vedomý, že je zodpovedný aj on ako otec, i keď nemal možnosť to ovplyvniť. Práve preto je syn teraz u neho v starostlivosti. Práve tieto predchádzajúce protizákonné konania mu znemožnili viesť normálny život. Za svoje chyby zaplatil tým najdôležitejším a to slobodou. Na slobode chce byť nápomocný predovšetkým svojmu synovi a družke, ako aj jeho chorej matke, o ktorú sa stará. Vo výkone trestu sa správal slušne, je komunikatívny a ochotný pracovať aj pre skrášľovanie útvaru. Pokyny a príkazy príslušníkov rešpektoval a plnil, v kolektíve bol obľúbený a znášavlivý, konfliktom sa vyhýbal. Počas pobytu vo výkone trestu mu bola udelená 1 odmena. Disciplinárny trest nemal. Verí, že súd prihliadne na všetky okolnosti, ktoré súvisia s jeho osobou, na jeho osobné a charakterové vlastnosti, na jeho vek, celkový postoj k spoločenským normám, na prostredie, v ktorom pred nástupom na výkon trestu žil, na celý jeho doterajší život, povahu, závažnosť a charakter spáchanej trestnej činnosti. Rozhodujúcim kritériom pri podmiennečnom prepustení je dosiahnutý stupeň prevýchovy odsúdeného. Domnieva sa, že možno prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, to znamená život v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Samozrejme, že podanie žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody z voľnej nohy na slobodu, neznamená automatické prepustenie odsúdeného, je ale dôležité dať odsúdenému možnosť, aby mal nádej a istotu na ďalšiu šancu začať nový život na slobode. Len v prípade takejto reálnej možnosti môže plniť výkon trestu odňatia slobody svoj účel, len vtedy možno dôvodne očakávať snahu odsúdeného po náprave. Ani samotné jeho predchádzajúce odsúdenia nemôžu byť okolnosťou

vylučujúcou záver o jeho riadnom vedení života po prípadnom podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Uviedol, že vo výkone trestu si svoje povinnosti plnil, správal sa úctivo, bol aktívny a chce viesť život riadneho občana, nebude už páchať trestnú činnosť, chce predovšetkým pomáhať svojej rodine a usporiadať si svoj život. Vychádzajúc z uvedeného je reálny predpoklad, že v súčasnosti splňa podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody z voľnej nohy.

Zo skráteného výpisu klienta ako aj z oboznámených rozhodnutí súdov vyplýva, že odsúdený bol trestným rozkazom Okresného súdu Malacky 2T 101/2015 z 30.03.2016, právoplatným 13.04.2016 uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák., za čo mu súd uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Zároveň súd zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Malacky 2T 55/2015 z 10.09.2015, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce. Na výkon trestu odňatia slobody uloženého odsúdený nastúpil 13.04.2016 a tento (zohľadnením započítania vykonaného trestu v inej trestnej veci) vykonal 15.02.2017.

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu PK - 1TŠ 4/2006 z 13.12.2006, právoplatným 02.12.2010 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Toš 1/2007 z 02.12.2010 bol odsúdený uznaný vinným zo spáchania trestného činu podplácania podľa § 161a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 a iné, za čo mu súd uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 27 mesiacov. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica 3PP 49/2011 z 09.05.2011, právoplatným 09.05.2011 bol odsúdený z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica 3PP 49/2011 z 20.04.2016, právoplatným 26.04.2016 súd rozhodol, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a 21 dní vykoná. 15.02.2017 odsúdený nastúpil na výkon zvyšku súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a 21 dní, tento vykonal dňa 04.09.2017.

Z obsahu trestného spisu súd zistil, že odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Levice 1T 52/2017 z 28.03.2018, právoplatným 28.03.2018 uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák., za čo mu súd uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súd zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Malacky 2T 101/2015 z 30.03.2016, ako aj všetky výroky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce. Vzhľadom k započítaniu už vykonaného trestu odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Malacky 2T 101/2015 v období od 15.02.2016 do 15.02.2017 (uznesením Okresného súdu Levice 1T 52/2017 z 23.04.2018, právoplatným dňa 04.05.2018), zostáva odsúdenému vykonať zvyšok súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace.

Z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava z 18.05.2018 (ďalej len „hodnotenie“) vyplýva, že odsúdený po absolvovaní nástupného oddielu bol dňa 08.03.2016 umiestnený na oddiel s diferenciacnou skupinou "B". Posudzované obdobie výkonu trestu je od 15.02.2016 do 04.09.2017. V súčasnosti sa vo výkone trestu odňatia slobody nenachádza. V priebehu výkonu trestu odňatia slobody správanie a vystupovanie odsúdeného nebolo na požadovanej úrovni. Drobné nedostatky sa vyskytovali v dodržiavaní ústavného poriadku, po upozornení došlo k náprave. V kolektíve odsúdených neboli zaznamenané konfliktné situácie. Menovaný zachovával zásady slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádzal do styku. V osobných veciach si udržiaval primeraný poriadok. Zásady osobnej a kolektívnej hygieny mal osvojené a dodržiaval ich. Disciplinárna odmena mu nebola udelená. Disciplinárny trest mu uložený nebol. Postoj odsúdeného k trestnej činnosti bol čiastočne kritický. Do vzdelávacieho procesu nebol zaradený. O aktivity v rámci kultúrno-osvetových činností vo forme prednášok a besied neprejavoval záujem. Ďalší spôsob trávenia voľného času: sledovanie televízie, počúvanie ústavného rozhlasu a zapájanie sa do spoločenských aktivít na cele. Odsúdený bol po adaptácii na podmienky výkonu trestu odňatia slobody zaradený do práce na pracovisko v ústave ručné šitie obuvi a pracovisko so zameraním na kontrolu a klipovanie gumových výliskov pre automobilový priemysel, odkiaľ bol vyradený zo zdravotných dôvodov. Pracovná morálka a plnenie pracovných povinností na pracovisku boli na slabej úrovni, odsúdený nemal dostatočné zručnosti. Po vyradení z pracoviska bol zaradený do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného, činnosti súvisiace s prevádzkou ústavu na pracovisku kuchyňa odsúdených, kde si svoje povinnosti plnil. Odsúdený je slobodný, žije s družkou C. a majú spolu päť detí. Kontakt s vonkajším svetom udržiaval pravidelne so svojou rodinou formou korešpondencie a nárokovými

návštevami. Vyjadrovanie v korešpondencii bolo na požadovanej úrovni, bez vulgarizmov. Prístup k odsúdenému bol individuálny formou osobných rozhovorov a zadávaním úloh a príkazov. Skupinové formy práce s odsúdeným boli aplikované formou komunit, besied a prednášok zabezpečovaných ústavom a pedagógom. Dňa 11.04.2016 mu bol stanovený program zaobchádzania, ktorý je v jeho prípade zameraný na osvojenie a rešpektovanie základných spoločenských noriem, rozvoj a udržanie pracovných návykov. Z komplexného hľadiska možno konštatovať, že odsúdený v spomínanej dobe stanovený program zaobchádzania plnil čiastočne. Nedostatky sa vyskytovali v oblasti dodržiavania ústavného poriadku a spôsobe trávenia voľného času. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústav konštatuje, že odsúdený v spomínanej dobe počas výkonu trestu odňatia slobody si čiastočne plnil svoje povinnosti. Postoj odsúdeného k trestnej činnosti bol čiastočne kritický.

Z odpisu registra trestov odsúdeného vyplýva, že odsúdený bol 15-krát súdne trestaný (a to aj príslušnými súdmi na území Českej republiky), najmä pre majetkovú trestnú činnosť (trestný čin krádeže), drogovú trestnú činnosť. Súdne trestaný bol aj pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Vo výkone trestu odňatia slobody bol niekoľkokrát. Podľa skráteného výpisu klienta je u odsúdeného evidovaných 9 vykonaných trestov odňatia slobody.

Odsúdený sa verejného zasadnutia nezúčastnil. Súdu sa dlhodobo nepodarilo odsúdenému doručiť predvolanie na verejné zasadnutie a zabezpečiť jeho prítomnosť na verejnom zasadnutí, a to ani cestou polície. Verejné zasadnutie sa po splnení procesných podmienok konalo v neprítomnosti odsúdeného.

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol žiadosť odsúdeného zamietnuť vzhľadom na oboznámené listinné materiály a vzhľadom na aktuálny odpis registra trestov.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. por.: „O podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienčné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.“

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák.: „Súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.“

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák.: „Pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.“

Súd po oboznámení sa s trestným spisom, predovšetkým s návrhom odsúdeného na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, s hodnotením Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava, so skráteným výpisom klienta, s odpisom registra trestov a tiež s pripojenými rozhodnutiami súdov zistil, že u odsúdeného bola síce splnená formálna podmienka na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), avšak neboli u neho dôsledne splnené obe materiálne podmienky. Na tomto základe preto súd dospel k záveru, že návrh odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nebol s poukazom na § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. dôvodný.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšom pôsobení výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, tak tá bola v čase rozhodovania splnená, pretože odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody. Z obsahu spisu vyplýva, že odsúdený bol trestným rozkazom Okresného súdu Malacky 2T 101/2015 z 30.03.2016, právoplatným dňa 13.04.2016 uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák., za čo mu súd uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia a ktorý trest odňatia slobody odsúdený už v plnom rozsahu vykonal. Rozsudkom Okresného súdu Levice 1T 52/2017 z 28.03.2018, právoplatným dňa 28.03.2018 bol odsúdený uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno b), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, za čo mu súd uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súd zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Malacky 2T 101/2015 z 30.03.2016, ktorý už odsúdený v celom rozsahu vykonal. Po započítaní už vykonaného trestu odňatia slobody do súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, tak odsúdenému zostáva vykonať zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. V prípade prečinu Trestný zákon ako formálnu podmienku pre podmiennečné prepustenie stanoví, že odsúdený musí vykonať aspoň polovicu uloženého trestu odňatia slobody, t.j. v danom prípade 7,5 mesiaca (polovica z trestu odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov). Táto podmienka je vzhľadom k vykonaniu tohto trestu už v rozsahu 12 mesiacov splnená.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody odsúdený preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak v danom prípade sa táto podmienka nejaví ako splnená v dostatočnej miere. Súd sa podrobne oboznámil s obsahom hodnotenia, o správnosti ktorého súd nemá dôvod pochybovať a zistil, že správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody nebolo na požadovanej úrovni. Disciplinárna odmena mu nebola udelená. Disciplinárny trest mu uložený nebol. Postoj odsúdeného k trestnej činnosti bol čiastočne kritický. Do vzdelávacieho procesu nebol zaradený. O aktivity v rámci kultúrno-osvetových činností vo forme prednášok a besied neprejavoval záujem. Odsúdený bol pracovne zaradený, no jeho pracovná morálka a plnenie pracovných povinností na pracovisku boli na slabej úrovni, odsúdený nemal dostatočné zručnosti. Prístup k odsúdenému bol individuálny formou osobných rozhovorov a zadávaním úloh a príkazov. Skupinové formy práce s odsúdeným boli aplikované formou komunít, besied a prednášok zabezpečovaných ústavom a pedagógom. Dňa 11.04.2016 mu bol stanovený program zaobchádzania, ktorý bol v jeho prípade zameraný na osvojenie a rešpektovanie základných spoločenských noriem, rozvoj a udržanie pracovných návykov. Z komplexného hľadiska ústav skonštatoval, že odsúdený v posudzovanej dobe stanovený program zaobchádzania plnil čiastočne. Nedostatky sa vyskytovali v oblasti dodržiavania ústavného poriadku a spôsobe trávenia voľného času. Postoj odsúdeného k trestnej činnosti bol čiastočne kritický.

Na základe vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru, že odsúdený svojim správaním počas výkonu trestu odňatia slobody v dostatočnej miere nepreukázal schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody.

Súd vychádzajúc zo záverov hodnotenia ústavu má za to, že v danom prípade nie je splnená ani tretia zákonná podmienka pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko v prípade odsúdeného R. s poukazom na jeho bohatú trestnú minulosť (niekoľkokrát súdne trestaný, opakovane vo výkone trestu odňatia slobody), s prihliadnutím na povahu a závažnosť páchanej trestnej činnosti, s

poukazom na jeho iba čiastočne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, na nedostatky vytýkané v hodnotení ústavu a z toho plynúce iba čiastočné plnenie stanoveného programu zaobchádzania naďalej existuje vysoké riziko jeho recidívneho správania.

S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti ako aj s prihliadnutím na ústav, v ktorom odsúdený trest odňatia slobody vykonával dospel súd k záveru, že v prípade odsúdeného R. X. je naďalej nevyhnutné (naďalej existuje vysoké riziko jeho recidívneho správania) ďalšie pôsobenie ústavu na správanie odsúdeného tak, aby výsledkom tohto pôsobenia bolo správne formovanie jeho postojov a morálneho vedomia u odsúdeného, zaujatie kritického postoja k spáchanej trestnej činnosti, upevňovanie schopnosti konať v súlade s platným právom, rešpektovanie práv a záujmov iných, a tak v čo najväčšom rozsahu dosiahnuť jeho riadnu resocializáciu.

V nadväznosti na už vyššie uvedené súd dospel k záveru, že u odsúdeného nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život a je potrebné, aby odsúdený na výkon zvyšku trestu odňatia slobody nastúpil, aby tak bola jeho náprava lepšie zaručená.

Z uvedených dôvodov súd zamietol návrh odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody „zo slobody“, nakoľko odsúdený nespĺňa dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. Sťažnosť nemôže podať ten, kto sa práva na jej podanie výslovne vzdal.